

PERGALĖ

1. Į naujus darbo laimėjimus, draugai statybinkai! — 2-3 psl.
2. TSRS Liaudies ūkio laimėjimų paroda — 3 psl.
3. K. BIELIAJEVAS. Tarptautinė apžvalga — 4 psl.
4. G. FRANKAS. Jie nenori karo, jie nori taikos — 4 psl.

Nr. 94 (1824).

Zarasai, šeštadienis, 1959 m. rugpiūčio mėn. 8 d.

kaina 15 kap.

Statybininko diena

Pažymėdami Statybininko dieną, respublikos statybų darbininkai, inžinierijos-technikos darbuotojai suveda pramonės objektų ir gyvenamųjų namų statybos darbų rezultatus, dar plačiau vysto lenktyniavimą už septynmečio plano ir TSKP CK birželio Plenumo iškeltų uždavinių — vystyti techninę pažangą — įvykdymą pirmą laiką. Įmonėse ir statybose automatizuojami ir mechanizuojami gamybiniai procesai. Vis daugiau vietos užima surenkamoji statyba, statybinės aikštelės tampa montavimo aikštelėmis. Gerėja statybos kokybė, mažėja jos savikaina. Lietuvos statybininkai pasiekė čia nemažų laimėjimų. Metai po metų didėja statybos darbų tempai. Jeigu 1945 metais respublikos Statybos ministerijos statybinės organizacijos atliko darbų tikrai už 23 milijonus rublių, tai 1959 metais jų bus atlikta daugiau kaip už 650 milijonų rublių. Statybos darbų apimtis padidės beveik 30 kartų. Pokario metais respublikoje pastatyta ir perduota naudoti daugiau kaip 800 tūkstančių kvadratinį metrų gyvenamojo ploto. Rikiuotėn stoji tokios stambios įmonės, kaip Naujosios Akmenės cemento gamykla, „Elnio“ odų-avaly-

bos valdyba jau pradėjo montuoti pirmąjį respublikoje namą iš stambių plokščių.

Nors mūsų statybininkai ir atliko didelį darbą, tačiau jų darbe dar yra kai kurių trūkumų. Mūsų statybinės organizacijos užtęsia statybas. Ne visi statybos darbai atliekami gerai. Dar vis aukšta statybos darbų kaina.

Dideli uždaviniai statybininkams iškyla 1959—1965 metais. Pirmieji septynmečio metai pradėti sėkmingai. Pusmečio planą įvykdė ir visa respublika, ir atskiros statybinės organizacijos. Sėkmingai įvykdytas ir gyvenamųjų namų atidavimo eksploatuoti planas. Tačiau dar atsilieka pramoninių ir kultūrinių objektų statyba.

TSKP CK birželio Plenumas nurodė, kad statybininkai turi mobilizuoti visas savo jėgas tam, kad greičiau būtų mechanizuoti gamybos procesai, įdiegta šiuolaikinė technika bei pažangūs darbo metodai. Statybinių organizacijų kolektyvai turi laiku atiduoti eksploatuoti visus objektus, nuolat gerinti darbų kokybę ir mažinti jų savikainą, statyti greitai, pigiai ir gerai!

S. Bartušis

Statybos ministerijos gamybos valdybos viršininkas

Baigiama statyti naftos eksporto bazė

KLAIPEDA. Klaipėdos naftos eksporto bazė — eksploatacijos išvakarėse. Statybininkai, montuotojai, mechanikai skuba užbaigti paskutinius darbus.

Didžiulė siurblinė salė. Čia sumontuota visa eilė didesnių ir mažesnių siurblių. Ju tarpe yra keletas didelio pajėgumo siurblių, kurių kiekvienas gali perpumpuoti per valandą kelis šimtus kubinių metrų naftos produkto. Šių siurblių pagalba 5000 tonų talpos tanklaivis bus pripildomas naftos produktais per 5—6 valandas. Dabar šioje salėje dar triūsia mechanikai. Jie atreguliuoja siurblius ir, prieš perduodant juos eksploatuoti, dar kartą patikrina jų veikimą.

Paskutinį kartą patikrinami ir išbandomi estakados, katilinės ir kitų objektų įrenginiai.

Kruopščiai ruošiasi naftos produktų priėmimui ir bazės darbuotojų kolektyvas. Eksploatuotojai jau gerai susipažino su bazės įrengimais, naftos produktų savybėmis ir jų laikymu, daugelis iš jų pagilino savo žinias giminingose šalies įmonėse.

Nebetoli toji diena, kai į Klaipėdos jūrų prekybos uostą priimti naftos produktų atplauks pirmieji užsieniniai tanklaiviai.

ŽINIOSIS LAURU

Brigada iškulė rugius

Visos mūsų kolūkio laukininkystės brigados praeitą savaitę, užbaigusios kirsti rugius, pradėjo vežti juos į kluonus. VI brigadoje kuliama „Neris“ buvo pradėtas žiemkenčių kūlimas. Rugiai į kūlimo aikštelę buvo vežami 5 automašinomis ir arkliais. Kuliamosios mašinistas Antanas Leipus, traktorininkas Antanas Rūkštelė užtikrino agregato darbą be sutrikimų. Per 5 dienas buvo iškulti rugiai nuo visų 42 hektarų ploto. Prikulta 42 tonos grūdų.

Siuo metu visų brigadų kolūkiečiai jau užbaigė kirsti žieminius kviečius, baigia vežti rugius, piauna vasarą: miežius, žirnius, avižas. Aukščiau minėta kuliama šiomis dienomis kuliama miežiai IV brigadoje.

J. CHMIELIAUSKAS
Capajėvo vardo kolūkio sąskaitininkas

Kartoja pūdymus

„Tarybinio artojo“ kolūkio laukininkai jau pirmoje liepos mėnesio pusėje užbaigė suartli visus 235 hektarus neužimtų pūdymų. Gerai padirbėjo ruošiant dirvas žiemkenčių sėjai traktorininkai: Vaclovas Spakauskas, Leonas Matulis, Petras Kemeklis. Siuo metu pūdymai kartojami. Traktorininkas Matulis traktoriumi DT-54 peraria dirvas, o Volikovas tokios pat markės mašina jas iškščiuoja.

O. Vasiliauskienė

Kerta miežius

Siemet mūsų žemės ūkio artelės žemdirbiai augino 62 hektarus miežių, kurie išaugo neblogi. Užbaigę rugiapiūtę, brigadų kertamųjų vairuotojai ėmėsi piauti miežius. II brigados mašinistas Antanas Urbonas ir Antanas Butkus nukerta per dieną po 4—4,5 ha javų. Nuo jų neatsilieka ir I brigados javapiūvių vairuotojai Lionginas Lukošiusas bei Vincas Pūžas.

Kolūkyje nukirsta apie 30 hektarų miežių.

V. Vėžytė

„Aukštaičio“ kolūkio agronomė

Tik mašinomis

Kasdien gaudžia kuliama P. Cvirkos vardo kolūkio I laukininkystės brigadoje. Čia kuliama rugiai „Benekainiai“. Kolūkiečiai Romualdas Kuolis ir Edvardas Cibulskis užtikrino nepertraukiamą kuliamosios ir traktoriaus „Bielorusj“ darbą. Per dieną prikulia ma iki 8 tonų žiemkenčių. Brigadoje iškulti rugiai nuo 15 hektarų ploto.

Laukininkystės brigadose sparčiai piaunamos vasarinė kultūros. Miežiai, kurių artelėje buvo auginama 41 hektaras, jau baigti nukirsti. Piaunami vasariniai kviečiai. Vasarą nuimamas vien mašinomis.

V. Neverauskaitė
kolūkio buhalteris

Nurauta pusė linų

„Lenino atminimo“ kolūkio visose brigadose plačiu mastu išsivystė linarūtės darbai. Artelėje iki šiol jau

nurauta daugiau kaip 10 hektarų „šiaurės šilko“. Labiausiai organizuotai vyksta linarūtė II brigados grandyje, vadovaujamoje Grigorijaus Baranovskio. Si grandis augino 10 ha linų, kurių pusė jau nurauta. Grandies nariams daug padeda šiame darbe ir pasenusios moterys bei namų šeimininkės, kaip, pavyzdžiui, Aksenija Ragozina, Vilhelmina Stankėvič. Brigados linų auginotojai numato užbaigti linarūtę ne vėliau kaip iki rugpiūčio 12 dienos.

E. Gončarenko
kolūkio agronomas

Kuliamosios prabilo...

Apie šešias dienas „Stelmužės“ tarybiniam ūkyje žiemkenčių plotuose tarškėjo kertamosios, švytravo dalgiai. Darbininkai sparčiai kirto rugius. Ten, kur prieš kelias dienas aukšta siena stovėjo rugiai, dabar išsiriškiavo eilės gubų. Pirmieji rugiapiūtę baigė Juljanavos skyriaus darbininkai. Nedešdami jie pradėjo vasarą nuėmimą ir žiemkenčių kūlimą. Siuos darbus taip pat pradėjo Miliuncų ir Stelmužės skyrių žemdirbiai. Siuo metu tarybiniam ūkyje žiemkenčius kulia dvi kuliamosios „Neris“ ir kombainas. Žiemkenčiai iškulti jau nuo 80 ha ploto. Po 8—10 tonų per dieną prikulia kuliama mašinistai Stepas Dūdėnas, Jonas Kostygovas.

Artimiausiomis dienomis tarybinio ūkio darbininkai pradės vasarą kuliama.

L. Radzevičius

Kiviškių kultūros namų direktorius

Dėl būsimojo N. Chruščiovo vizito į JAV ir Duaito D. Eizenhauerio vizito į TSRS

Jungtinių Valstijų prezidentas pakvietė TSRS Ministrų Tarybos Pirmininką N. Chruščiovą aplankyti Jungtines Valstijas su oficialiu vizitu 1959 metų rugsėjo mėnesį. N. Chruščiovas su pasitenkinimu priėmė šį kvietimą.

Prezidentas taip pat su pasitenkinimu priėmė N. Chruščiovo kvietimą aplankyti oficialiu vizitu TSR Sąjungą vėliau, šių metų rudenį.

N. Chruščiovas bus Vašingtone dvi arba tris dienas, o taip pat praleis maždaug 10 dienų kelionėje po Jungtines Valstijas. Jis neoficialiai kalbės su prezidentu. Pasikalbėjimai įgalins pasikeisti nuomonėmis dėl abi puses dominančių problemų.

Keliaudamas po Jungtines Valstijas, N. Chruščiovas galės asmeniškai pamatyti šalį, jos liaudį ir susipažinti su jos gyvenimu.

Prezidentas Eizenhaueris aplankys Maskvą, o taip pat praleis keletą dienų keliaudamas po Tarybų Sąjungą. Tai suteiks tolesnę galimybę neoficialiems pasikalbėjimams ir leis pasikeisti nuomonėmis su TSRS Ministrų Tarybos Pirmininku dėl abi šalys dominančių problemų.

Keliaudamas po Tarybų Sąjungą, prezidentas Eizenhaueris taip pat turės galimybės asmeniškai pamatyti šalį, jos liaudį ir susipažinti su jos gyvenimu.

Abi vyriausybės reiškia viltį, kad būsimoji vizitai padės nustatyti geresnį JAV ir TSRS savitarpio supratimą ir prisidės prie taikos.

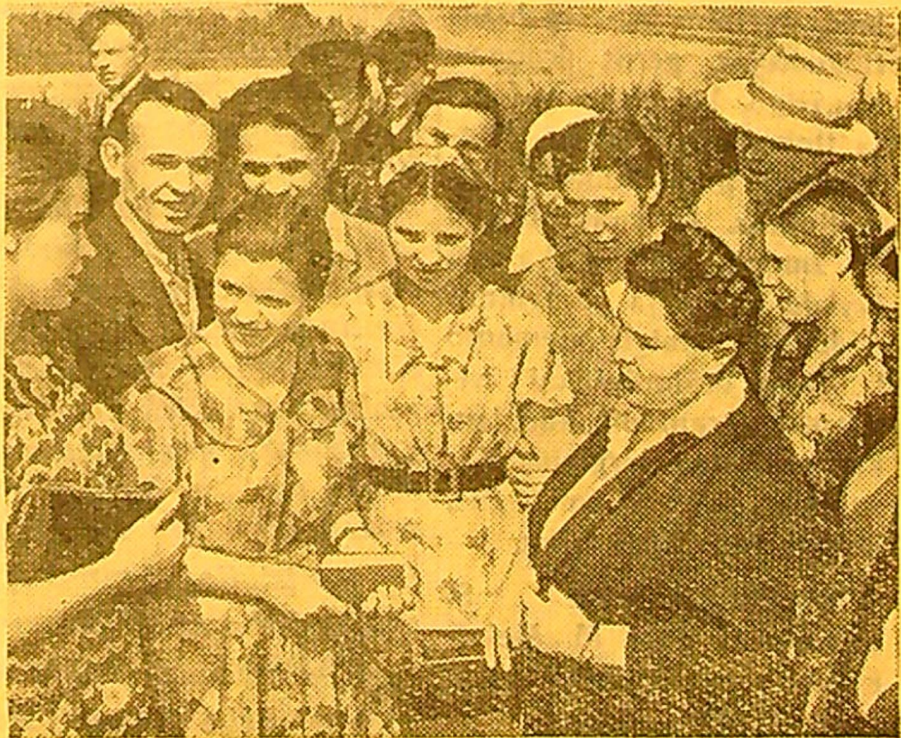
250 cnt mėsos ir 800 cnt pieno šimtui ha naudmenų

★ ★ ★

TSRS Liaudies ūkio pasiekimų parodos kultūros namuose Tambovo srities Michurinsko rajono Kominternos vardo kolūkio pirmininkė, TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatė Jevgenija Ivanovna Andriejeva skaitė paskaitą. Joje ji pasakojo, kaip kolūkiečiai įgyvendina išpaireigojimą — septynmečio pabaigoje kiekvienam 100 ha žemės naudmenų gauti po 250 cnt mėsos ir 800 cnt pieno.

Nuotraukoje: J. Andriejeva atsako į gausius dalyvavusių paskaitoje ekskursantų klausimus. (TASS).

★ ★ ★



Į naujus darbo laimėjimus,

Per 5 metus



„Kondratijus — žmogus auksinėmis rankomis“, — taip trumpai išsireiškia apie savo brigados narį kompleksinės brigados brigadininkas Grigorijus Kobiakovas bei dešimtininkas Grigorijus Dolgovas. Tais žodžiais daug kas pasakoma. Visų pirma, kad Kondratijus daug stengiasi, dirba atsidadavusiai, o antra — Goršanovas turi įsigijęs kelėtą specialybų. Jis ir betonuotojas, ir mūrininkas, ir tinkuotojas, jis visur tinka, visur dirba be priekaištų.

Nuotraukoje: K. Goršanovas prie betonavimo darbų.



Kada susikūrė mūsų statybos-remonto kontora, vienas pirmųjų atėjo čia dirbti pagyvenęs žmogus Sergejus Larionovičius Kazanovas. Nuo pat pirmos dienos jis užsirekomendavo kaip sąžiningas, darbštus tinkuotojas, geras draugas. Neužilgo, kai buvo sudaryta tinkuotojų brigada, Kazanovas paskiriamas brigadininku. Jo vadovaujama 14 žmonių brigada kasmet įvykdo ir viršija gamybinės užduoties. Statybos-remonto kontoros dešimtininkai visuomet garantuoti, kad ten, kur pasiūstas Sergejus Kazanovas su savo žmonėmis, darbai bus atlikti laiku.

Nuotraukoje: S. Kazanovas dažo M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos išorines sienas.

TSKP XXI suvažiavimo nutarime bei paskesniuose partijos ir vyriausybės dokumentuose viena svarbiausių vietų skiriama priemonėms, paspartinančioms šalies miestų bei kaimų statybų užmojus. Mūsų statybos-remonto kontoros kolektyvas, nuodugnai apsvaistęs savo uždavinius ir galimybes, išsipareigojo septynmečio planą įvykdyti per žymiai trumpesnę laiką, tai yra, per 5 metus.

Statybininkai, energingai pradėję pirmuosius septynmečio metus, pasiekė neblogų rezultatų. Pirmojo pusmečio planą statybos kontora įvykdė 129,4 procento, arba alliko darbus už 2.226.500 rb, esant planui 1.720.000 rb.

Pas mus, Zarasų mieste, kaip niekad, šiemet smarkiai išsivystė naujų, palyginti stambių objektų statyba. Prieš du mėnesius kompleksinė brigada, vadovaujama rajono DZD Tarybos deputato Grigorijaus Kobiakovo, užbaigė krauti plytų fabriko sienas. Dabar ten dirbami betonavimo darbai. Iki žiemos pastatas bus apdengtas, ir atleisiantis metais fabrikas pradės veikti.

Atsidadavusiai dirba ne tik drg. Kobiakovo vadovaujami 38 statybininkai. Daug pastangų deda ir drg. Andriejevo bei Dubovskio brigadų žmonės. 1960 metais statybos kontora atiduos naudojimui erdvius prekybos namus, plačiaekraninio kinoteatro pastatą, neskaitant jau smulkesnių objektų.

Statybų užmojai plečiasi. Ši mėnesį zarasičiams bus atiduoti naudojimui 2 šešių ir 1 aštuonių butų gyvenamieji namai. Vykdomi paruošiamieji darbai 450 vietų mokinių internato statyboje.

Mūsų kontora viršijo taip pat ir kapitalinio remonto bei einamojo remonto planus. Daugiau kaip 300 procentų įvykdėme miesto sutvarkymo bei jo gražinimo darbų pusmečio planą. Statybų tempai vystosi sparčiai. Jei prieš dvejus metus, tai yra 1957 m., mūsų statybos-remonto kontora teko allikti tik už 2 milijonus rublių darbų, tai šiemet jau du kartus daugiau, o ateinančioms metams mūsų uždavinys — allikti darbus už 6 mil. rublių. Statybininkai pasiryžę padaryti dar daugiau. Tačiau mes susidursime su eile sunkumų. Visų pirma, reikia

pripažinti, kad Zarasų statybininkų darbas menkai mechanizuotas. Iki šiol mes neturėjome progos naudotis bokštiniiais kranais. Vieną jų, gal būt, neužilgo gausime. Bet juk vykdomė statybas keleto stambių objektų. Pageidautume turėti dar bent du tokius kranus. Reikia mums 5 betono maišytuvų, buldozerio, kalkių gesintuvų, 3 transporterių. Mes turime vos 6 automašinas, o, siekiant netrikdomai vykdyti darbus, būtina turėti 16 mašinų.

Šiuo metu mes ruošiamės žiemos darbų sezonui. Bet vien statybininkų gerų norų nepakanka. Mums reikalingos statybinės medžiagos ir ypač plytos, kurių žiemos sezonui reikia sukaupti apie 1,5 milijono. Tuo reikalu turėtų rimtai pasirūpinti rajono vietinio ūkio valdybos vadovai, ko, deja, dar nematyti.

Mes tikimės, kad rajono vykdomajam komitetui tarpininkaujant, minėti trūkumai bus pašalinti ir galėsime žymiai padidinti savo darbo našumą, garbingai įvykdyti savo septynmetį.

I. GORŠANOVAS
Zarasų statybos-remonto kontoros viršininkas

30 metų mūrininku

Dešinėje Stalino gatvės pusėje, ten, kur nuo vokiečių okupacijos metų buvo pasilikę niūrūs miesto griuvėsiai, šiemet pavasarį buvo pradėta stambaus objekto statyba, iškilo į viršų nauji pastoliai, kraunamos prekybos namų sienos. Ar giedra, ar apsiniaukusi diena čia visad triukšminga, dirba dešimtys drg. Dubovskio vadovaujamos brigados statybininkų. Šalia jaunų vaikinių Ivano Makejevo, Povilo Kostygovo bei kitų išsiskiria aukštas, lieso veido pagyvenęs vyras. Štai jis pasilenkia, paima plytą, mente pasemia skiedinio ir, atsitęsęs, deda tą plytą šalia kitų, sutvirtindamas ją skiediniu. Ritmingi Jakimo Bogomolnikovo judesiai kartojasi valandomis, dienomis, metais. Taip, net dešimtimis metų... Nebeprišimena mūrininkas Bogomolnikovas, kiek per savo gyvenimą yra pastatęs naujų pastatų, kiek jų atremontavęs. Šią specialybę jis įsigijo jaunystėje ir jau dirba nuo 1929 metų. Buržuazijos valdymo metais dirbo Kaune, sta-

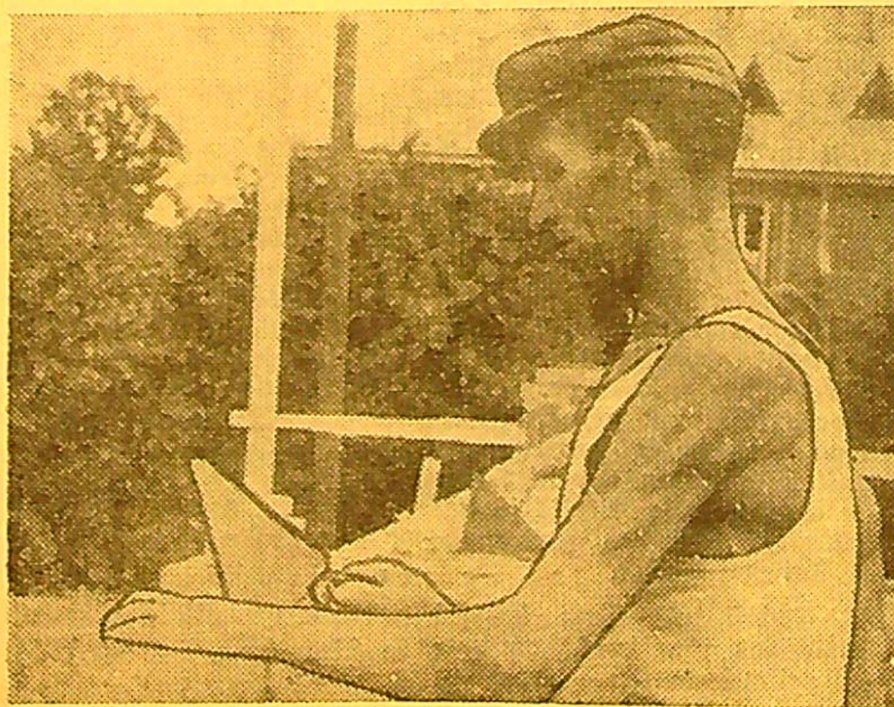
tė namus kituose miestuose bei miesteliuose. Bet ar tuomet jis buvo patenkintas, ar dirbo nuoširdžiai, taip, kaip šiandien? Deja, ne. Juk namus statė turtuoliams, dirbo daug ir sunkiai, o jo šeimai vos galą su galu surdavo.

1950 metais Bogomolnikovas padavė pareiškimą Zarasų statybos-remonto kontoros viršininkui. Ir nuo tada pradėjo jis statyti namus dabartinėje Puškino gatvėje. Visą eilę jų jis pastatė, prisidėjo prie kitų miesto

objektų statybų, dirbo taip pat „Pažangos“, Ždanovo vardo kolūkiuose, kur dabar yra nauji, tipiniai gyvulininkystės pastatai. Dabar Jakimas dirba tikrai nuoširdžiai. Statybos-remonto kontoroje jis laikomas vienu iš geriausių darbininkų, turi gerą autoritetą jaunųjų statybininkų tarpe, kadangi jis jiems labai padeda nuoširdžiais patarimais.

Nuotraukoje: J. Bogomolnikovas darbo metu.

V. ŠAKALYS



Akmentašiu brigadininkas

Prie naujai statomo kinoteatro šalimais yra nedidelė iš lentų sukalta pastogė. Nuo ankstyvo ryto ligi sutemų čia girdisi skardūs plaktukų dūžiai. Į šalis be perstojo lekia mažos akmens nuolaužos. Tai dirba statybos-remonto kontoros akmens tašytojų brigada. Čia pat guli dideli akmenų luitai. Dabar jie beformiai, bet po kurio laiko akmentašiai juos pavers dailiomis granito plytomis, kurios papuoš gyvenamųjų namų fasadus, pamatus.

Viename pastogės kampe, palinkęs ties pusiau apdailinta plyta, pluša vidutinio ūgio jau apysenis žmogus. Tai akmentašių brigados brigadininkas komunistas Gavril Makejevas.

Iš to, kaip vikriai jis valdo kaltą ir plaktuką, galima spręsti, jog Gavril ne naujokas šiame darbe.

Dar būdamas paaugliu jis pradėjo domėtis akmentašio amatu, kuriuo vertėsi ir jo tėvas. Turėdamas vos 18 metų, Gavril drauge su tėvu jau tašė akmenis įvairiuose buržuazinės Lietuvos kampuose. Po kelis metus jis dirbo Klaipėdoje, Kretingoje, Panevėžyje, Šiauliuose ir kituose miestuose.

— Tuomet ir darbas nebuvo linksmas. Juk dirbome turtuoliams, o ne sau, — prisimena Gavril. — Ir užmokestis buvo mažas.

Dabar brigada ruošia granitines plytas, skirtas naujai statomam restorankaro Gavril Makejevas aktyviai įsijungia į darbą. Pagal savo profesiją jis dirba



įvairiose mūsų šalies vietose. Jo rankomis nudailintos granitines plytas puošia Rygos aeruostą, daugelį Vilniaus ir kitų miestų pastatų. Iš Makejevo ir jo draugų rankomis tašytų akmenų pastatytas ir M. Melnikaitės paminklo pjedestalas.

Jau kuris laikas Gavril vadovauja statybos-remonto kontoros akmentašių brigadai. Pats nuolat rodydamas šaunaus darbo pavyzdį, komunistas Makejevas įkvepia pasiaukojančiam darbu ir kitus brigados narius. Statybos-remonto kontoroje plačiai žinomi akmentašiai Sidoras Sventickis, Agiejus Plotnikovas, sistemingai viršijantys darbo užduotis, Dabar brigada ruošia granitines plytas, skirtas naujai statomam restorankaro Gavril Makejevas aktyviai įsijungia į darbą. Pagal savo profesiją jis dirba

J. Prigoriskis

Su vyresniųjų pagalba

Daug statybų šiuo metu vyksta mūsų mieste. Į rikiuotę stoja nauji gyvenamieji namai, visuomeniniai pastatai. Visa tai daro statybininkų rankos.

Štai prie miesto kultūros ir poilsio parko kyla naujo kinoteatro pastoliai. Pagrindinius šio pastato statybos darbus čia atlieka kompleksinė statybininkų brigada, kuriai vadovauja drg. Andriejevas. Daug įvairių profesijų žmonių dirba šioje brigadoje. Prie savo darbo čia galima pamatyti mūrininkus, tinkuotojus, armatūrininkus, stalius ir kitų specialybų žmones.

Prieš dvejus metus į šią brigadą atėjo ir komjaunolis Ananijus Kartašovas. Tuomet jis neturėjo jokios statybininko specialybės, gi kruopščiai

bet tvirtai buvo pasiryžęs ją įgyti. Brigadoje Kartašovą paskyrė pagalbiniu darbininku. Dirbdamas pavestą darbą, Ananijus ilgai stebėdavo prityrusių mūrininkų ir kitų specialistų darbą.

— Noriu ir aš išmokti mūrininko specialybės, — pasakė jis kartą brigadininkui.

— Ką gi, norai geri, — atsakė drg. Andriejevas. — Kiek galėsime padėsime.

Nuo to laiko Ananijus tapo ne tik darbininku, bet ir mokiniu. Kompleksinės brigados brigadininkas drg. Andriejevas, mūrininkas drg. Sakalys kruopščiai mokė jaunuolį mūrijimo pagrindų, perteikdami jam savo darbo patyrimą. Savo ruožtu jaunuolis mokėsi ir specialybės, gi kruopščiai.

draugai statybininkai!

Vieningas šešetas

Siais metais Petro Cvirkos vardo kolūkyje atiduota naudojimui aštuoniasdešimt vietų karvidė. Tai yra nemažas kolūkio statybinės brigados, vadovaujamos Antano Valentinavičiaus, ir jos narių Petro Gaskevičiaus, Jono Dūdėno, Jono Dainio, Albino Buroko ir Felikso Bieliausko nuopelnas.

Dabar jie baigia statyti didelę daržinę. Dvi laukininkystės brigados kraus joje savo derlių.

Ypač daug darbo turi dabar stogdengiai, nes juos skubina kolūkiečiai, pradėję vežti rugius, o taip pat dažni lietūs; juk negalima prileisti, kad gerai išdžiūvę laukuose javai supūtų klojime. Ir jie stengiasi. Petras Gaskevičius (nuotrauka viršuje, pirmas iš kairės), pats jausias brigadoje, tačiau jis taip gerai įsisavino stogdengio

specialybę, jog ir prityrusiems šiame darbe žmogui sunku prilygti jam. 30 kvadratinį metrų per dieną — štai Petro norma. Pradėjo statyti ir mechaninę dirbtuvę — didelę kalvę, kaip ją vadina statybininkai. Tokia dirbtuvė dabar būtinai reikalinga kolūkiui, juk artelėje yra daug technikos ir neįmanoma dėl kiekvieno menkniekio kreiptis į MMS dirbtuves.

Be naujos statybos, brigada atremontavo kelias senas daržines.

Brigada negausi, tačiau, kai žmonės dirba su noru, vieningai, jie gali daug ką padaryti. Juk be tiesioginių statybos darbų, jiems dar tenka patiems kirsti mišką, supiauti, atgabenti, paruošti medžiagą statybai. Apatinėje nuotraukoje mes ir matome statybininkus, pakraunančius miško medžiagą į mašiną.



Žinios

apie pieno gamybą kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose nuo 1959 m. sausio 1 d. iki rugpiūčio 1 d.

Eil. Nr.	Ūkių pavadinimas	Gauta pieno 100 ha ž. ū. naudojamų (cent)	Primelžta iš kiekvienos karvės (kg)	padidėjimas + — palyginant su 1958 m.
1.	„Lenino atminimo“	181,5	1870	40
2.	Stalino vardo	159,6	1433	279
3.	„Zemdirbio“	135,6	1346	262
4.	Capajevo vardo	132,1	1438	339
5.	M. Melnikaitės vardo	121,9	1472	92
6.	P. Cvirkos vardo	114,3	1429	284
7.	„Tarybų Lietuvos“	91,3	1085	136
8.	Zdanovo vardo	88,4	1480	266
9.	Kalinino vardo	87,5	1042	147
10.	„Pažangos“	81,5	1370	107
11.	„Tarybinio artojo“	74,7	1332	351
12.	„Raudonojo Spalio“	72,6	1081	7
13.	„Pirmūno“	69,1	1094	294
14.	„Aušros“	68,8	1104	81
15.	Puškinos vardo	67,7	1007	-89
16.	„Už taiką“	63,0	1072	150
17.	V. Kudirkos vardo	59,3	871	-136
18.	„Garbingo darbo“	55,0	884	-325
19.	„Nemuno“	52,3	841	-33
20.	J. Zemaitės vardo	48,5	863	-365
21.	„Aukštaičio“	41,1	733	-228
22.	Mičiurino vardo	37,1	838	-401
23.	„Lenino keliu“	31,8	842	183
Viso kolūkiuose:		85,3	1152	57
1.	„Kimbartiškių t. ūkis“	105,1	1222	-325
2.	„Tautų draugystės“ t. ūkis	78,6	1378	221
3.	„Stelmuzės“ t. ūkis	48,2	1314	—
Viso t. ūkiuose		77,8	1294	-63
Viso rajone:		83,9	1174	55

TSRS CSV inspektorius Zarasų rajonui

Praėjo liepos mėnuo, vienas „gausaus pieno“ mėnesių. Kokius pakitimus jis įnešė į rajono kolūkių prisiimtų įsipareigojimų pieno gamyboje vykdymą? Kaip ir pirmajame pusmetyje, pirmasis kolūkių dešimtukas išlaikė savo užimamas vietas. Tačiau reikia pasakyti, kad eilė šių kolūkių neišnaudojo praėjusio mėnesio pieno gamybos didinimui. Tai pirmaujančio „Lenino atminimo“ kolūkio rodikliai. Lyginant šių metų liepos mėnesį su atitinkamu, praeitų metų mėnesiu, pieno primelžimas iš kiekvienos karvės čia krito

11 litrų. Jei birželio mėnesį vidutinis pieno primelžimas iš karvės per parą čia siekė 10—12 litrų, tai į liepos mėnesio pabaigą sumažėjo iki 7—8 litrų. Iš karvės per liepą čia primelžta 54 litrais mažiau, negu per birželį. Lyginant su birželio mėnesiu M. Melnikaitės vardo kolūkyje pieno išmilžiai iš karvės sumažėjo 53, „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje — 15, Kalinino vardo kolūkyje — 37 litrais. Kuo paaiškinamas toks išmilžių kritimas? Visų pirma tuo, kad teisindamiesi susidariusiomis nepalankiomis gyvulininkystei sąlygo-

TSRS liaudies ūkio pasiekimų paroda

TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodoje įvyko susitikimas su Pamaskvio žemės ūkio artelės „Luč“ kolūkiečiais bei Pamaskvio specializuoto tarybinio ūkio „Bolševik“, kuriame auginamos pigiausios šalyje daržovės, darbuotojais.

Kalbėję susirinkime „Bolševiko“ tarybinio ūkio brigadininkai A. Karpuceva, E. Zimenkova ir L. Romanova pasidalijo daržovių auginimo patyrimu, papasakojo apie tarybinio ūkio komunistinio darbo brigadų pasiekimus darbe bei moksle, apie tai, kaip brigados nariai kelia savo kultūrinį lygį.

Susirinkusieji atidžiai klausėsi kolūkio „Luč“ atstovų agronomės L. Bielovos ir kukurūzų auginimo grandies grandininkės, kolūkio komjaunimo organizacijos sekretoriaus pavaduotojos Galinos Zudilinos pasakojimų apie žemės ūkio artelės laimėjimus.

Kolūkio bandoje dabar yra 400 galvijų, tame skaičiuje 220 melžiamų karvių, kas sudaro vidutiniškai apie 3 tūkstančius litrų pieno iš kiekvienos karvės. Kolūkyje penima 1200 kiaulių, 4000 paukščių. Daug pajamų gauna kolūkis iš inspektų-šiltnamių kombinato.

Kolūkiečiai moka ne tik gerai dirbti, bet ir idomiai leisti laisvalaikį. Kolūkio kultūros universitete visada gausu žmonių, dauguma jaunų kolūkiečių sėkmingai derina darbą su mokslu.

Abiejų ūkių atstovų pasakojimai labai sudomino susirinkusius — Maskvos, Voronežo, Nikolajevo bei kitų sričių ekskursantus.

Nuotraukoje: Krasnogorsko rajono kolūkio „Luč“ agronomė L. Bielova kalbasi su susitikimo dalyviais — Nikolajevo srities ekskursantais.

O. KUZMINO nuotr. (TASS).



Nauji kultūros židiniai kaime

VIEVIS. (ELTA). „Lenino atminimo“ kolūkyje žemės darbui, skaityklai. Tai dešimt kultūros namai, atkolūkinės Bagdoninių HES daryti rajono kolūkiuose statybininkams atidaryti per pastaruosius dvejus mėnesius. Nauji kultūros namai riniuose namuose įrengta pradėjo veikti taip pat Au-300 vietų žiuravų salė, biblioteka, kambariai ratelių

mis, kaitra, artelių vadovai susilpnino jai dėmesį, sulėtino kovos už prisiimtų įsipareigojimų vykdymą tempus. Kaitra — ne pasiteisinimas. Stalino vardo artelė, užimanti antrą vietą rajone pieno gamyboje, ir toliau lipa ant kulnų „Lenino atminimo“ kolūkiui. Jei birželio mėnesį staliniečiai iš kiekvienos karvės primelžė po 308 litrus, tai per liepos mėnesį — 384 litrus pieno. Kyla pieno išmilžiai Capajevo vardo, „Zemdirbio“ ir kituose kolūkiuose. Reiškia, pieno išmilžius galima ir toliau kelti, tik reikia dalykiškai vykdyti duotąjį žodį, geriau organizuo-

ti karvių ganymą, papildomą šėrimą. Rugpiūčio pradžia palanki tolimesniam pieno gamybos didinimui. Po praėinančių metų gausiai želia žolė ganyklose, net ir tie kolūkiai, kurie anksčiau teisinosi ganyklų nebuvimu, gali gyvulius ganyti daugia-mečių žolių atoluose. Eilė kolūkių tinkamai išnaudoja šį laikotarpį. P. Cvirkos vardo, Puškinos vardo, „Už taiką“, „Pirmūno“ kolūkiuose paros pieno išmilžiai iš karvės siekia 10—11 litrų. Pasiiekti tokius išmilžius galima ir kiekvienoje rajono artelėje.



Įtemptai dirbant ir mokantį prabėgo keli mėnesiai. Per šį laikotarpį Kartasovas jau pilnai įsisavino mūrinių specialybę. Tą pripažino ir kvalifikacinė komisija, suteikusi Ananijui ketvirtąją mūrinių kategoriją.

Dabar A. Kartasovas jau įgudęs mūrinių. Dirbda greit ir sparčiai. Duodamas jam eilinę darbo užduotį, brigadininkas gerai žino, jog ji bus įvykdyta laiku ir kokybiškai. Pusantros normos per dieną — štai jo darbo rezultatas.

Ananijus nepasitenkino įgyta specialybe. Dirbdamas jis lygiagrečiai ir toliau mokosi. Dabartiniu metu jis jau nesigėdydamas gali pasakyti, jog be mūrinių jis neblogai žino armatūrinių ir stalių darbų, o reikalui esant sėkmingai su jais susidoroja. Nemažai Ananijaus Kartasovo įdėta darbo naujai pastatytame 16 butų gyven-



BONOS DIVERSIJA ŽENEVOJE

Pastarosiomis dienomis Vakarų buržuazinė spauda išvystė labai aktyvią veiklą, kuria siekiama paruošti viešąją nuomonę tokiai užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarimo pabaigai, kuri neduotų jokių rezultatų. Be to, tai vaizduojama tokioje šviesoje, esą Ženevos derybų dalyviai negalėję priimti suderintų nutarimų tariamai dėl Tarybų Sąjungos pozicijos. Bet tie, kurie taip teigia, apverčia viską aukštyn kojomis.

Per dešimt Ženevos pasitarimo darbo savaitių Tarybų Sąjungos diplomatija ne kartą pateikė konkrečius pasiūlymus, kuriais siekiama sudaryti susitarimus dėl padėties Vakarų Berlyne normalizavimo ir Vokietijos

klausimo taikaus išsprendimo. Tarybų Sąjungos pasiūlymuose buvo atsižvelgiama į Vakarų valstybių pageidavimus. Bet jos, nepaisydamos to, atkakliai atsisakė priimti mūsų pasiūlymus. Gi savo

kai kurių Vakarų atstovų veikla Ženevoje rodo, kad jie anaipol nesiekė susitarti, o, priešingai, visai tam kludė. Ypač nesivaržydama šia prasme veikia Vakarų Vokietijos diplomatija. Bonos vadovai kreipėsi į JAV ir kitus Va-

karų sąjungininkus, ragindami, kad jie paskutiniu momentu nepadarytų kokių nors nuolaidų, kurios įgalintų Ženevos derybose sudaryti nors kokį Rytų ir Vakarų susitarimą. Vakarų

Vokietijos delegacijos vadovas fon Brentano skubiai atšaukė iš atostogų žinomą revanšistą, Vakarų Berlyno burmistrą Vilj Brandtą, kad jam padedant galėtų sukliudyti bet kurį susitarimą. Tikrąjį šio manevro priešastį išplepėjo pats Brandtas, kuris, atvykęs į Ženevą, pareiškė įsitikinimą, jog padėtis Vakarų Berlyne nepasikeis.

Adenauerio ir Brandto

rūpinimasis įamžinti Vakarų Berlyno okupaciją, matyti, visiškai atitinka Vakarų valstybių interesus. Spaudos pranešimais, Amerikos delegacijos vadovas Herteris paskubėjo užtikrinti Brentano ir Brandtą, kad JAV ir Vakarų valstybės nepakeis savo pozicijų. Apie tai prasiplepėjo tas pats Brandtas, kuris, po susitikimo su Herteriu, nedviprasmiškai pareiškė: „Jeigu ir buvo mažiausias nerimas dėl Vakarų valstybių pozicijų Berlyno klausimu, tai šis nerimas dabar visiškai išsklaidytas“.

Atviri Brandto postringavimai, Bonos ir Vakarų diplomatijos manevrai dar kartą demaskuoja tuos, kurie priešinasi tarptautinių problemų sureguliuavimui derybomis.

K. Bieliajevas

Turizmas Vengrijoje

Vengrija praėjusį pusmetį turėjo daugiausia turistinių tarpusavio kelionių su užsienio šalimis. Per 6 mėnesius, pavyzdžiui, socialistinėse šalyse pabuvojo 10 tūkstančių Vengrijos turistų, o Vengriją aplankė 12,5 tūkstančių svečių iš broliškių šalių. Ypač daug Vengrijos turistų vyksta į Tarybų Sąjungą.

Iš viso per metus broliškose šalyse apsilankys daugiau kaip 20 tūkstančių Vengrijos turistų ir Vengriją aplankys daugiau kaip 30 tūkstančių turistų iš socialistinių šalių.

(TASS-ELTA).



VIENA. VII Pasaulinis jaunimo ir studentų festivalis. Tarybinė delegacija Vienos stadione. V. SOBOLEVO nuotr. (TASS).

Pasibaigė VII Pasaulinis jaunimo festivalis

Vienoje pasibaigė VII Pasaulinis jaunimo ir studentų festivalis už taiką ir draugystę.

Festivalyje dalyvavo 18 tūkstančių jaunuolių ir merginų iš 112 pasaulio šalių, Austrijos jaunimas, daug Vienos gyventojų. Festivalis buvo didžiulė taikos jėgų, visų dorų ir demokratų nusiteikusių žmonių pergalė.

Dešimtį festivalio dienų vyko didžiulės masinės priemonės, tokios, kaip festivalio atidarymo šventė centriniame stadione, kur dalyvavo apie 100 tūkstančių žmonių, masinis kolonijinių ir priklausomų šalių tautų solidarumo mitingas, manifestacija už taiką Vienos centre, kur susirinko apie 200 tūkstančių žmonių, tradicinė merginų šventė.

Festivalio metu įvyko apie 400 draugiškų įvairių delegacijų susitikimų. Gausi ir įvairi buvo jaunystės šventės meninė programa. Geriausiose Austrijos sostinės koncertų salėse, sporto rūmuose ir atvirose estradose įvyko apie 280 nacionalinių meninių grupių koncertų. Geriausi jaunieji atlikėjai tapo VII Pasaulinio jaunimo festivalio laureatais.

11 sporto šakų varžybose rungėsi 1250 jaunųjų sportininkų iš 32 šalių. Dideliame baigiamajame festivalio koncerte rugpiučio 4 d. dalyvavo geriausi artistai ir meno kolektyvai. Po to įvyko mitingas, skirtas festivalio uždarymui. Kalbėjusieji jame pabrėžė, kad Vienos festivalis suvaidino ypatingai svarbų vaidmenį, siekiant, kad suartėtų ir suprastų vienas kitą įvairių odos spalvų, visų šalių ir žemynų jaunimas.

Vienos festivalio uždarymo šventė baigėsi didžiulemis vaikštynėmis.

(TASS-ELTA).

Skaitytojų konferencija

Neseniai Smalvų kaimo biblioteka surengė skaitytojų konferenciją, skirtą V. Lacio romanui „Žvejo sūnus“ aptarti.

Apie V. Lacio gyvenimą ir kūrybą papasakojo bibliotekos vedėja K. Aleksiejeva. Konferencijoje pasisakė bibliotekos skaitytojai: E. Kazakevičiūtė, Z. Griščenko ir V. Mickevičiūtė.

F. Leonova

„PERGALĖS“ REDAKCIJAI

Leiskite per Jūsų laikraštį išreikšti nuoširdžią padėką Zarasų KSER Nr. 29 ir liaudies švietimo darbuotojams už rūpestį ir užuojautą, pareiškštą mus ištikusioje nelaimėje.

Vaitiekūnų šeima

Redaktorius H. JURSYS

JIE NENORI KARO, JIE NORI TAIKOS



Bonos kanclerio Adenauerio žmonių neapykantos politika susilaukia vis didesnio pasipriešinimo pačioje Vokietijos Federatyvinėje Respublikoje. Prieš atominės mirties pavojų, kurį sukelia Vakarų Vokietijos revanšistinės armijos apginklavimas branduoliniu ginklu, stoja darbininkai, valstiečiai, inteligentai. Dešimtys VFR pasaulinio garso mokslininkų pakėlė savo protesto balsą, perspėdami Adenauerį, kad jo politika gresia vokiečių tautai visišku išnaikinimu. Nebodami teroro ir represijų, patriotai įvairiais būdais išreiškia savo pasiryžimą kovoti prieš karą, už taikos išsaugojimą.

Apie tai, kad dabartinė Vakarų Vokietijos vyriausybė su Adenaueriu priešakyje vis daugiau netenka pasitikėjimo plačiųjų gyventojų sluoksnių tarpe, ryškiausiai liudija tas faktas, jog diena iš dienos gausėja skaičius žmonių, kurie kreipiasi į Vokietijos Demokratinės Respublikos valdžios organus, prašydami suteikti jiems teisę apsigyventi pirmojoje vokiečių darbininkų ir valstiečių valstybėje. Kas mėnesį Bonos „rojū“, lyg skęstantį laivą, apleidžia tūkstančiai žmonių. Tai — darbininkai, inžinieriai, gydytojai, smulkiosios buržuazijos atstovai ir net valdančios partijos — krikščionių - demokratų sąjungos (CDU) nariai ir veikėjai. Tai rodo, kaip nekentčia Bonos vyriausybės pražūtingos politikos tie žmonės, kurie dar neseniai buvo karštais Adenauerio ša-

prie socializmo staitybos. Mes tikimės, kad pabėgėlių iš Vakarų zonos srovė ateityje dar didės“.

Vakarų Vokietijos jaunimas nenori tarnauti NATO armijoje, kuriai vadovauja seni hitleriniai generolai Hoizingeris, Speidelis ir kiti.

Spaudos konferencijoje dalyvavo taip pat pabėgėliai. Jie papasakojo apie tai, kas privertė juos palikti Vakarų Vokietiją. Kalnakasie Vitkovskio šeima — vyras, žmona ir trys vaikai — persikėlė iš Bochuno miesto į Vokietijos Demokratinę Respubliką, norėdami susikurti ramų, pasiturimą gyvenimą. Prekybos darbuotojas Hary Hene nenorėjo tarnauti NATO armijoje. Jis pasirinko kelią į laisvę, į VDR.

Pabėgėlių iš Vakarų zonos į Vokietijos Demokratinę Respubliką skaičiaus didėjimas rodo, jog VDR autoritetas nuolat auga, jog vis daugiau vokiečių Vakaruose įsitikina, kad tikroji laisvė, tikroji demokratija yra tik Demokratinėje Vokietijoje, kurios vyriausybė nenuilstamai rūpinasi darbo žmonių gerove, nuosekliai kovoja prieš naujo karo grėsmę, už taiką.

Vokietijos Demokratinė Respublika — patikimas galingos socializmo stovyklos ramstis yra tikroji visų vokiečių interesų gynėja.

G. Frankas

Berželis svyruonėlis.

Foto etudus skaitytojo E. Sventickio

